

ZPRÁVY Z TRÁVY

2/2023-24

DEVÍTKY SE LOUČÍ

Jak jsme začínali...

Jak končíme...

ROZHOVOR S ÚSPĚŠNÝMI ATLETY

Anna Švagerová, Tereza Juričková

Ve dne 21. 5. se ve Valašském Meziříčí na atletickém stadionu konalo okresní kolo v atletickém čtyřboji. Což znamená, že každý soutěžící měl čtyři disciplíny, pojďme si vyslechnout Annu Karlu Obadalovou a Filipa Machálka:

1) JAKÉ DISCIPLÍNY JSTE DĚLALI?

A: „Skok vysoký, skok do dálky, běh na 600m a hod míčkem.“

F: „ Běželi jsme 1000m, 60m, skok daleký a hod míčkem.“

2) V JAKÉ DISCIPLÍNĚ SE VÁM NEJVÍC DAŘILO?

A: „Nejvíc mi šel skok vysoký, protože jsem skočila 140 cm a vyhrála tuhle disciplínu.“

F: „Nejvíc se mi dařilo na 1000m, protože mi jde vytrvalost.“

3) ZÍSKALI JSTE NĚJAKÉ NOVÉ ZKUŠENOSTI?

A: „Spíše jsem byla zklamaná, protože jsem nevyhrála.“

F: „Nové zkušenosti jsem nedostal, protože jsem už byl na několika školních závodech.“

4) MÁTE STRES PŘED ZÁVODEM?

A: „Dřív jsem měla velký stres před každým závodem, ale už jsem se s tím vypořádala. Ještě trošku mě stres pronásleduje, když mám závody mimo školu.“

F: „Stres už moc nemám, ale poprvé to bylo nepříjemné.“

5) UŽILI JSTE SI ZÁVODY?

A: „Bylo to fajn, všichni jsme se navzájem podporovali , a i když jsme nevyhráli, tak jsem měla radost z kluků, kteří vyhráli.“

F: „Jo bylo to dobré, byl jsem rád, že jsme vyhráli.“

6) JAK JSTE DOPADLI?

A: „Umístění přesně nevíme, ale na bedně jsme nebyli.“

F: „Vyhráli jsme!“

Zlý sen ?

Ondřej Mikuš

Probudila jsem se v obýváku na pohovce.

Skrz záclony prosvítaly první paprsky ranního slunce. Můj pláč a napětí mě vyčerpaly natolik, že jsem v objetí tátových paží usnula. Na stromech zpívali ptáci. Venku začalo čerstvé jaro. Den jako stvořený pro dobrou náladu.

Jenže já se tak necítěla, ba právě naopak. Bolest v zádech byla mnohonásobně větší a celé mé tělo bylo ztuhlé. Vstala jsem, abych si došla pro nějaké pití, ale mé nohy byly jako z olova. V krku mě trápila vyprahlost, tudíž jsem se pomalu došourala ke kuchyňské lince.

Teď se mi nabídl pohled na plačící maminku v tatínkově náručí. Oba vypadali na probdělou noc. Když mě maminka zpozorovala, odtáhla se od tatínka, popadla kapesník a pozvolna ke mně přišla. Objala mě a držela v náručí jako křehkou vzácnost. Vymanila jsem se z její kolébky lásky a zpříma jí pohlédla do očí. Měla je rudé, pod nimi modré pruhy. Byl to strašný pohled. Jako na někoho, kdo zažil obrovský šok a zlom v jednu chvíli.

„Mami, co se stalo?“ Zeptala jsem se.

Maminka hodnou chvíli váhala a pak spustila: „Trenérka mi řekla, co se tam stalo, jaký ošklivý pád jsi zažila. Myslela jsem, že se probereš a nebudeš moct chodit, jak se cítíš?“

Až když se mě zeptala, jsem si vážně uvědomila, co se děje. Tupá bolest v zádech mi znemožňovala se otočit a neschopnost v nohou i v pažích se zdála vycházet ze zad. Sdělila jsem jí, co jsem pociťovala a za pár minut jsme už byli na cestě do nemocnice.

Z rentgenů a všelijakých dalších vyšetření se mi ještě víc přitížilo a nemožnost pohybu byla stále vyšší. Jakoby se mi po celém těle rozrůstala nemoc, která umrtvovala mé svaly jeden po druhém.

V čekárně jsme seděli až do setmění, když se najednou prudce otevřely dveře a vyšel pan doktor, s tváří smrtelně vážnou.

„Je mi to velice líto, ale zasáhla ses do citlivého bodu v zádech, což způsobuje postupné ochrnutí těla.“ Odmlčel se.

„Zhruba do zítřejšího rána se ti trvale znemožní pohyb.“

Ne, ne, ne! To je zlý sen!

Tohle musí být zlý sen...Nebyl.

Co nám škola dala a vzala

Šimon Maier, Jindřich Greipel

Škola nám poskytla nejen základní znalosti a dovednosti, ale taky mnoho dalších VÝHOD, které formují náš osobní a profesionální život.

Jako: akademické znalosti, sociální dovednosti, osobní dovednosti,

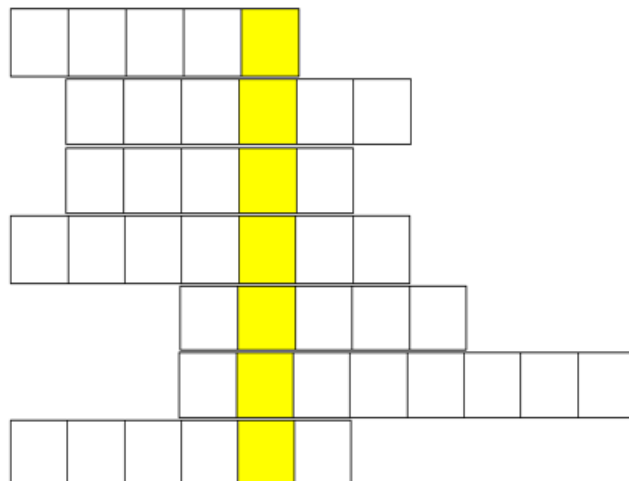
Škola nám také vzala: duši, soucit, volný čas, sebedůvěru

Je to téma, které může rezonovat s mnoha lidmi, protože se týká osobních zkušeností a toho, jak systém vzdělávání ovlivňuje životy studentů.

Vyplň křížovku a najdeš devátácký vzkaz:

- 1) Pták, který léčí stromy.
- 2) Častý návštěvník našich krmítek.
- 3) Ptačí škůdce ve městech.
- 4) Pták, který klade vejíčka do cizích hnízd.
- 5) Pták zbarvený do žlutozelená.
- 6) Lesní pták s dlouhým ocáskem.
- 7) „Zobeš jako: ..“

Rozhovor s koreanistkou Ninou Špitálníkovou

Žije v Praze. Narodena v Chrudimi, vystudovala gymnázium a následně koreanistiku v Praze. V průběhu studia se také vědecky zabývala severokorejskou propagandou. V rámci studií absolvovala semestr na Univerzitě Songgungwan v jihokorejském Soulu – své poznatky publikovala v knize „Na studiích v KLDK: Mezi dvěma Kimy“.

Rodina: Syn Malcolm, jeho otcem je Barbadosan, který ji v době těhotenství opustil.

Nina Špitálníková naši třídu 9. C letos poctila svou návštěvou a poskytla nám velice zajímavý rozhovor o režimu v Severní Koreji.

Proč je Severní Korea nazývána temnou zemí?

Severní Korea je rozdělena do tzv. Kast, je jich 51 od nejvyšší po nejnižší, a pokud se do jedné z nich narodíte, nikdy své postavení nebudete moci změnit. Severokorejci jsou pod neustálou kontrolou a policejním dozorem, za zdánlivě malé přestupky hrozí až třígenerační tresty a popravy jsou běžnou součástí režimu. Muži mají také povinnou vojnu na deset let (18-28). Často je pro ženy nemožné si třeba vůbec uvědomit, že prochází domácím násilím, neboť už na středních školách se učí jak správně posloužit svému muži. Šikana nižších kast na školách je normou.

Jakými přestupky se můžeme provinít a jaký následuje trest?

„Jakýkoli náznak nesouhlasu s režimem může vést až k třígeneračnímu trestu (= potrestání tří generací v jedné rodině i za přestupek jediného člena), nebo popravě. Například i pouhé projevení emocí smutku u popravy může být chápáno jako nesouhlas s popravou, a následně je viník potrestán. Nejmladší popravení měli 4, 6, 13 let. Každá domácnost v Koreji musí mít také vystaveny na jedné konkrétní zdi obrazy velkých vůdců Koreji. Kontrola pravidelně hlídá, zda jsou obrazy dokonale udržovány a pokud tomu tak není, nebo visí na stejné zdi jako vůdce jakákoli jiná osoba, následuje okamžitý trest.“

Jakým způsobem může tento režim fungovat, když jsou lidé tak nespokojení?

„No, oni totiž nejsou tak nespokojeni, jak se může zdát. Jsou totiž už od malička vedeni k myšlence, že tento režim je ten nejlepší a správný. Od jednoho roku jsou jim místo pohádek předčítány příběhy velkých vůdců. Ve škole jsou nižší kasty smířeny s šikanou, dospělí naopak s neustálou kontrolou a omezováním...“

Děkujeme za rozhovor

Přiřadte fotky ptáčků a jejich jména

1. sýkora koňadra

2. zvonek zelený

3. stehlík obecný

4. kos černý

5. pěnkava obecná

6. straka obecná

7. strakapoud velký

8. sýkora modřinka

9. vrabec polní

10. hrdlička zahradní

Připravila: Elen Tomanová

řešení: 1k, 2i, 3f, 4g, 5h, 6a, 7c, 8d, 9e, 10b

„Filipe, tys řekl strejdovi, že je hloupý?!“
„Ano.“
„Tak se mu běž hned omluvit!“
„Promiň strejdo, za to, že jsi hloupý.“

Přijde Pepíček do obchodu: „Chléb máte?“
Prodavačka: „Co takhle kouzelné slůvko?“
Pepíček na to: „Abrakadabra, naval chleba!“

Paní učitelka vyzve Pepíčka, aby přečetl další slovní spojení. Pepíček: „Brouk spadl ze stromu.“
Paní učitelka: „Dobře, Pepíčku, jaký je to pád?“
Pepíček: „Asi poslední, paní učitelko.“

Tak nevím, mami, ale ta škola nic moc. Vůbec nic jsem se tam nenačil. Zítra tam musím znova.

18.4. Úklid Proti proudu Bečvy

Nasbírali jsme téměř 81 pytlů odpadků podél břehu Bečvy.

17.5. Habsburská Vídeň

Nepříznivé počasí odlákalo lidi z Prátru a my tak měli kolotoče sami pro sebe.

23.4. Okresní kolo Superstar

Porota měla těžké rozhodování, protože výkony všech zpěváků byly velmi vyrovnané a báječné.

2.-3.5. 9.C na školním výletě v Karlovicích

Během dvou dnů jsme navštívili plno akcí a jako třída jsme se sblížili.

15.5. Pohár rozhlasu-atletické závody

Ve třech kategoriích jsme získali první místa

Devát'ácká

přijímačková moudra

Pokud nemíříte po základní škole směrem rovnou k pracáku, potom pokračujte ve čtení.

Pravděpodobně většinu z vás budou čekat přijímací zkoušky. Teď si přečtěte osobní rady a zážitky znalých devátáků.

nice!

Naše rady a moudra: **NEVYKAŠLETE SE NA TO!!!**

To znamená – nepodceňovat jakoukoliv přípravu a nebrat přijetí na střední školu jako samozřejmost (9 z 10 z vás se určitě dostane v 1. kole, ale nechcete být ten jeden (lol), ale vy nejste silný ročník, takže to nebude tak velká hrůza jako dva předchozí roky). V dnešní době máte kvanta možností, kde se připravovat...

např.: Cermat TAU, Cermat.cz → JPZ → procvičování testů → vyber, co chceš procvičit

- Místo „procvičování testů“ můžete zvolit testová zadání – změřit si čas a spočítat si body, jako při skutečném testu.

Poslouchejte pozorně v hodinách a dělejte VŠECHNU zadanou práci, nejen v JPZ SEŠITECH, ale i jinde... opět NEKAŠLEJTE NA TO (radši se intenzivně půl roku učít, než potom strávit zbytečně 4 roky studiem, které jsi nikdy nechtěl.

Teď něco z našich osobních zkušeností:

- Na začátku 9 jsme ani netušili, jak málo o přijímačkách víme, v říjnu jsme už byli v obraze a patřičně vyděšení. V listopadu jsme už najeli na přísný režim (tedy většina z nás) a započali přípravu, ta pokračovala prakticky až do dubna. Samozřejmě i přestávky jsou důležité, já osobně jsem v únoru už měla nulovou chuť do přípravy, ale nepřestala jsem...vyplatilo se, jsem na gymplu (přijata jako 8. s 50b z matiky), a to jen díky přípravě.

Poslední dny před přijímačkami:

- Blíží se konec období, kdy deváták přežívá na minimální životní úrovni, blíží se konec trápení a vše, se ve čtyřech hodinách psaní zúročííí... Ale hlavně nou stres...do přírodyyy lala la
- Den před dnem osudným... HLAAVNĚ SE NEUČ! Ptáš se proč? Tady je pár důvodů:
 - o Budeš mít chuť zopakovat si úplně všechno, ale ve stresu se ti může stát to, že budeš mít pocit, že nic neumíš (což není pravda, pokud ses poctivě připravoval)
 - o ODPOČIŇ SI!!! Přemluv rodiče na nějaký chálec a dej si chill out, tento jeden den není nic zásadního, pokud jsi měl 180 dalších na přípravu

Mozek je kámoš, ne žrádlo Imao, nech ho si odpočinout, ale zároveň ho připrav, bude to jízda plná stresu, ale je to jen jedna z mnoha životních zkoušek, ale nejste v tom sami a přejeme hodně štěstí!